

Březnové borůvky

Napsal uživatel Jakub Košíček - Kuba
Čtvrtek, 04 Srpen 2011 22:04

Studený březnový větřík, ledové slunce a hlava jako střep.
"Zastavte ten kolotoč!" ozývá se z hromady bolavýho masa přikrytýho celtou.
"Neřvi, Slintavej Jacku, je teprva půl osmý."
"Vypněte ten bigbít!" nedá se odbýt těžká kocovina.
Do chvíle ticha ranního lesa se občas dlouze a táhle jako vzdálený zvuk mopedu ozývá vrčivý tón, třepotající volánkem trenýrek Slintavýho Jacka.
"Aby ses nepodělal," komentuje již klidněji divoký rej v jeho zatáčkách Bob Trampolína.
"Nech bejt Bobe, kdybys včera dal jen polovinu tvarůžků, feferonkáče a zmrzlinovejch pohárů, co já..."
"...a zapil je jen polovinou piv a rumů," dodal Bob Trampolína, ale to už Slintavej Jack neslyšel. Celta se pomalu jak javorový list snášela klinkavě k podlaze lesa, několik vteřin předtím vymrštěna Slintavým Jackem téměř nad špičky mohutných smrků. Tak rychle zjistil, že příští prd by mohl nenávratně poškodit nejen jeho pověst.

Běžel jak o závod od pařezu k pařezu s nadějí, že jeden z nich bude dutý. Klopýtal mezi kořeny, jež jakoby ožily a samy se obtáčely kolem jeho lýtek. Ou...a letěl, nohy natažené dozadu, špičky natažené jako by ukazovaly k místu, kde klopýtl. Dopad byl velice podobný tomu v padesátých letech někde u Roswellu. Dlouhá rýha v zemi a na jejím konci neidentifikovatelný předmět. Zatímco pravá paže křečovitě promítala pocit jeho líčka a nosu, kam se zamotalo ostružiní, levá instinktivně zajela do trenýrek. Šťastně zjistiv, že tam nic nečekaného nepříbylo, hbitě vstal a hnal se k dalšímu pařezu.

"Do hajzlu!" klel, aniž by si uvědomil, jak bravurně vystihuje svou nezáviděníhodnou situaci. Jako naschvál žádný z pařezů nebyl dutý jako vždycky.

"Já se na to..." řval z posledních sil, ledovým potem orosený Slintavej Jack, vypadajíc, že ho každou vteřinou skolí mdloby.

"Tak aspoň padlej strom..." prosil les, cítíc, že příčina jeho amoku je již v poslední zatáčce dlouhého tobogánu a každou chvíli vystřelí ven, jak smějící se dětičky na koupališti, ignorujíc jeho nepřipravenost.

Nakonec z posledních sil strhl trenýrky ke kotníkům a v mírném podřepu se opřel zády o nejbližší kmen mohutného stromu. Mohutná erupce zahřměla mezi jeho pŕlkami a na tváři Slintavého Jacka se pomalu objevil blažený úsměv a ke štěstí mu v tuto vysněnou chvíli již chyběla snad jen kniha.

Z jeho snění ho pomalu vytáhla vzrůstající bolest rozlévajíc se po jeho zádech, zapříčiněna hrubou, léta se tvarující kůrou, jež se pomalu vlačovala do jeho zad. Z kapsy u kalhot vytáhl vlhčené ubrousky, které mu pro tuto chvíli věnoval kamarád Kečup, několik z nich jedním tahem

Březnové borůvky

Napsal uživatel Jakub Košíček - Kuba
Čtvrtek, 04 Srpen 2011 22:04

znehodnotil a mrštným pohybem odrazil se zády od stromu, chtěje se narovnat zjistil, jak hluboce se mýlil.

Byl již snad patnáct centimetrů od kmene stromu a strašlivě blízko úspěšnému zakončení celé mise, když ho košile, přilepena smolou ke kmeni, strhla zpět. Zavrával a s mohutným šplouchnutím usedl tam, kde před chvilkou usmrtil několik mravenců a ke vzteku ochránců přírody i jednoho chráněného broučka.

Lesem se ozval zoufalý hysterický řev....

...v předklonu, s koleny od sebe, ale s kotníky svázanými trenýrkami, krátkými kroky došel na nejbližší palouček, kde zasedl do vysoké orosené trávy, ve které se podivnými přitahy za patami snažil zbavit toho, čehož se před pár minutami tak rád zbavil. Na vnitřní strany jeho ulepených stehů se mrštně vyhouplo několik předčasně probuzených klíšťat a instinktivně zamířilo do jeho vyhrátého ohanbí.

Po několika minutách zoufalé snahy zanechal za sebou dlouhý pás zvalené trávy, pokryté hnědou, mazlavou, místy řídkou, místy hustší hmotou, nevšimnuv si, že významnou část toho, čehož se tak náročně, dnes již podruhé, snažil zbavit, uvízlo na zadní části košile, jež za sebou jako nevěsta vlečku táhl.

S vědomím, že více již nemůže udělat, se zvedl, natáhl si trenýrky, zkontroloval obsah za nehty a s naprosto chladným, mírně unuděným výrazem ve tváři, minuv několik dutých pařezů, se vrátil tam, kde mezitím Bob Trampolína rozdělal oheň a vařil vodu na čaj.

"Cos tam dělal takovou dobu, Jacku?" starostlivě se dožadoval vysvětlení Bob.

"Zobal jsem borůvky..." _____

Jakub Košíček - Kuba

Trapsavec 2011